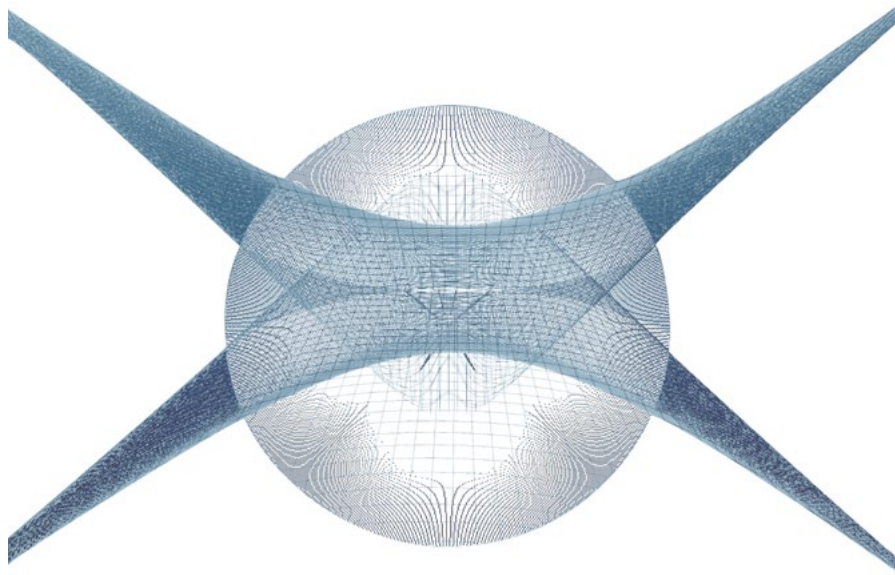

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑΣ

21-22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

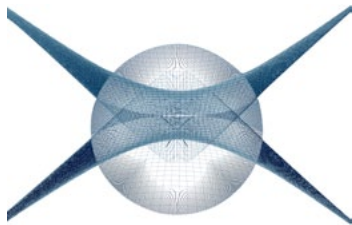
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

ΙΟΝΙΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Συνδιοργάνωση:

Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας

Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Επιστημονική επιτροπή:

Μαριάννα Στραπατσάκη, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Νικόλαος Κανελλόπουλος, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Ανδρέας Ιωαννίδης, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών

Ανδρέας Μνιέστρης, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Γιάννης Ζάννος, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Έλενα Χαμαλίδη, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Κωνσταντίνος Τηλιγάδης, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Δημοσθένης Δαββέτας, IESA (International Studies in History and Business of Art & Culture) Παρίσι

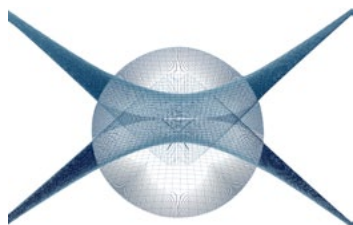
Κατερίνα Ζαχαροπούλου, καλλιτέχνιδα

Οργανωτική επιτροπή:

Μαριάννα Στραπατσάκη, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Ανδρέας Φλώρος, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Νταλίλα Ονοράτο, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

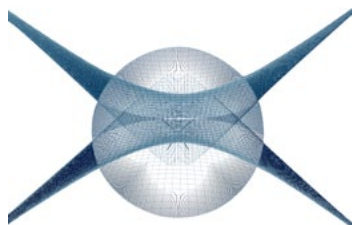
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παρασκευή, 21 Ιουνίου 2013

09:00	Υποδοχή και εγγραφές	
09:30	Χαιρετισμοί	σ.
09:45	Κεντρική ομιλία: <i>Κοινές κουλτούρες/ Η κουλτούρα του να μοιράζεσαι (στα Γαλλικά), Marc Mercier</i>	5
10:30	Συνεδρία 1: Εικόνες I - Συντονισμός: Νικόλαος Κανελλόπουλος	
	1.1 'Κινητικότητα', διαπολιτισμικότητα, 'όρια' και η τέχνη στο διαδίκτυο, Έλενα Χαμαλίδη	6
	1.2 Φωτογραφικές αναπαραστάσεις της Μεσογείου: η απεικόνιση, το ταξίδι και μνήμη, Ηώ Πάσχου	6
	1.3 Χρόνος - η συμπίεση του χώρου στην τέχνη του κυβερνοχώρου * <i>Digital Skin 2</i> (στα αγγλικά), Dr. Avi Rosen	7
11:45	Διάλειμμα καφέ	
12:15	Συνεδρία 2: Παρουσιάσεις I - Συντονισμός: Νταλίλα Ονοράτο	
	2.1 <i>Εργαστήριο Ψωμιού (στα Αγγλικά), Iohanna Nicenboim</i>	8
	2.2 <i>Από σημειόσφαιρα σε σημειόσφαιρα: η πρόσληψη της τέχνης στο πλαίσιο της αλλότητας (στα Αγγλικά), Câtia Miriam Costa</i>	9
	2.3 <i>Πιθανές στρατηγικές και δυνατότητες για τις δημόσιες σχέσεις και την προώθηση καλλιτεχνών της Μεσογείου στα δίκτυα κοινωνικά δίκτυα (στα Αγγλικά), Ana Stevanovic</i>	10
13:30	Διάλειμμα για γεύμα	
	<i>Κατά τη διάρκεια του διαλείμματος θα προβάλλεται το καλλιτεχνικό μέρος των πτυχιακών εργασιών των φοιτητών Ιουστίνης Ελούλ, Φωτεινής Κατσόρογλου, Δαυίδ Καλιτσιδής.</i>	
15:00	Συνεδρία 3: Ερμηνείες I - Συντονισμός: Ανδρέας Γιαννακουλόπουλος	
	3.1 <i>Λαβύρινθος και Τετρακτύς: Διαχρονικά Πρότυπα μεταξύ Μύθου, Τέχνης και Επιστήμης, Γιάννης Ζάννος</i>	11
	3.2 <i>Μεταμορφώσεις της Αφροδίτης, Ευαγγελία Διαμαντοπούλου</i>	12
	3.3 <i>Από το Αρχιπέλαγος στη Disneyland, Βογιατζάκη Δήμητρα</i>	13
16:15	Συνεδρία 4: Εκπαίδευση I - Συντονισμός: Έλενα Χαμαλίδη	
	4.1 <i>Η συμβολή των ΤΠΕ στη δημιουργία παραμυθιών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Το παράδειγμα της σύγχρονης Πεντάμορφης της Αιγύπτου, Ζαχαρούλα Καραβά</i>	14
	4.2 <i>Παράδοση, Διαπολιτισμικότητα και Εκπαίδευση: διδάσκονται τα υλικά και τα άυλα ενός παραδοσιακού μουσικού πολιτισμού; Ζωή Διονυσίου</i>	15
	4.3 <i>Θέατρο και Διαπολιτισμικότητα: μια εμπειρία για την ενδυνάμωση παιδιών, νέων και ενηλίκων, Μάρθα Κατσαρίδου</i>	15
17:30	Κλείσιμο 1ης ημέρας	

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο, 22 Ιουνίου 2013

09:30 Υποδοχή και εγγραφές

10:00 Κεντρική ομιλία:

Διάλογος ανάμεσα στους πολιτισμούς της Μεσογείου με

Βάση την εκπαιδευτική διαδικασία, Μαρία Καμπούρη-Βαμβούκου

σ.

17

10:45 Συνεδρία 1: Εκπαίδευση II - Συντονισμός: Ζωή Διονυσίου

1.1 Ήχος - Γεύση - Εικόνα: Στοιχεία που ενώνουν τους Λαούς, Μίλκα - Αμαλία Μεμή

18

1.2 Μέθοδος project στο λύκειο: συνδυάζοντας την Τέχνη με τη Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο, το χτες, το σήμερα και το αύριο, Νικολιδάκης Συμεών, Τσάνταλη Καλλιόπη

19

1.3 Η (διαπολιτισμική) ιστορία που δε διδάσκεται - εικόνες και μαθήματα παιδείας από το ελληνιστικό "μας" παρελθόν, Μπόκολας Βασίλης

20

12:00 Διάλειμμα καφέ

12:30 Συνεδρία 2: Παρουσιάσεις II - Συντονισμός: Γιάννης Δεληγιάννης

2.1 Αναπαριστώντας την Ελληνική Πόλη στην Παγκόσμια Έκρο (Σανγκάη, 2010), Απόστολος Καρακάσης και Νίκη Νικονάνου

21

2.2 Ρεαλιστική και καλλιτεχνική απόδοση τοπίων του Ιονίου πελάγους μέσα από το οπτικοακουστικό περιβάλλον εμβύθισης A.R.T.E., Απόστολος Λουφόπουλος, Μηνάς Εμμανουήλ, Φάνης Μαραγκός

22

2.3 Ιωάννινα Πολυφωνία, Δημήτρης Μπατσής

23

14:00 Διάλειμμα για γεύμα

Κατά τη διάρκεια του διαλείμματος θα προβάλλεται το καλλιτεχνικό μέρος των πτυχιακών εργασιών των φοιτητών Ιουστίνης Ελούλ, Φωτεινής Κατσόρογλου, Δαυίδ Καλιτσιδής.

15:30 Συνεδρία 3: Εικόνες II - Συντονισμός: Θοδωρής Λώτης

3.1 "Αναπαραστάσεις της Μεσογείου": Σύγχρονοι καλλιτέχνες που αφηγούνται μια παλιά ιστορία, Κατερίνα Ζαχαροπούλου

24

3.2 Μια ισπανική κινηματογραφική ιδιαιτερότητα: Ο άγγελος, του Buñuel, ενάντια στη μπουρζουαζία, Δέσποινα Πούλου

24

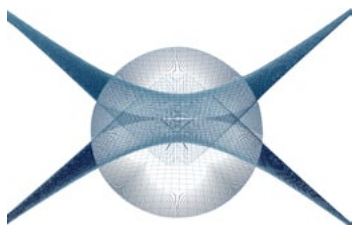
3.3 Και από δω και από εκεί: ανθρωπολογικές αναπαραστάσεις και ενδιαμέσος χώρος στα πορτραίτα της Αννίτας Παναρέτου, Άννα Τριανταφύλλου

25

16:45 Συνεδρία 4: Ερμηνείες II - Συντονισμός: Ανδρέας Φλώρος

4.1 Στρογγυλό τραπέζι: Βίντεο-ιστορίες ζωής μεταναστών, Παύλος Κάβουρας, Μαρία Πεσλή, Νίκος Πουλάκης, Κλεοπάτρα Γιούσεφ

27

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Παρασκευή 21 Ιουνίου 2013

09:45 Κεντρική ομιλία

Κοινές κουλτούρες/ Η κουλτούρα του να μοιράζεσαι (στα Γαλλικά)

Marc Mercier

Ποιητής, σκηνοθέτης, έφορος μουσείου, κριτικός video art και καθηγητής ιστορίας της video art

Η Μεσόγειος είναι σκηνή βαθιών κοινωνικών και πολιτικών αναταραχών (οικονομικές επαναστάσεις, πόλεμοι,...) που μας καλούν να επανεξετάσουμε τους ισχύοντες τρόπους διαπολιτισμικής συνεργασίας και ιδιαίτερα αυτούς που σχετίζονται με την τέχνη. Έχει έρθει μάλλον η ώρα να ριχθούμε σε μια μεσογειακή, ποιητική επανάσταση με σκοπό να υπογραμμίσουμε την ανάγκη κοινωνικών και πολιτικών αλλαγών που εκφράστηκε σε αραβικές χώρες αλλά και σε χώρες του ευρωπαϊκού νότου.

Τα νεοσύστατα φεστιβάλ video art στις αραβικές χώρες (Μαρόκο, Συρία, Παλαιστίνη, Αίγυπτο) εκφράζουν την επιθυμία να επινοηθούν νέες γλώσσες για να περιγράψουν και να αλλάξουν τον σύγχρονο κόσμο. Επέλεξα να παρουσιάσω κάποια βίντεο που συνδέουν δύο περιοχές, δύο πολιτισμούς, δύο εθνικότητες Συρία/Ισπανία, Λίβανο/ Γάζα, Μαρόκο/Γαλλία, Παλαιστίνη/Γαλλία.

The monconcept - Nisrine Boukhari (Συρία, 2008) 5'40

Η Nisrine Boukhari ανακάλυψε την όμορφη φωνή της Fatima Miranda κατά τη διάρκεια του 20ου φεστιβάλ Les Instants Vidéo. Πίσω στη Δαμασκό αποφασίζει να της αποδώσει φόρο τιμής.

Damage - Rania Stephan (Λίβανος, 2009) 2'

Μια ταινία πολύ μικρού μήκους για τη βία, με φλαμένγκο, χωρίς χορευτές, για τη Γάζα, “Η χώρα των λυπημένων πορτοκαλιών” (Ghassan Kanafani).

Je ne sais pas - Abdallah Zrika και Marc Mercier (Μαρόκο/Γαλλία, 2002) 5'04

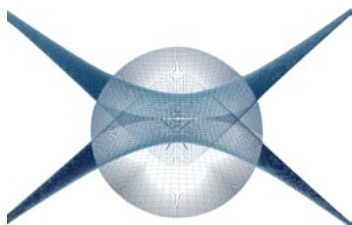
Ο ποιητής Abdallah Zrika περπατάει με μια κάμερα στον δρόμο δύο περιοχών της Μασσαλίας (Belsunce και La Joliette). Αιχμαλωτίζει εικόνες όπως τις βλέπει. Κατά τη διάρκεια του μοντάζ απαγγέλει πρώτα ένα ποίημα στα αραβικά το οποίο εμπνεύστηκε από τις εικόνες που βλέπει. Στη συνέχεια, επικεντρώνεται στην ανάγνωση ενός αποσπάσματος του ποιήματος στα γαλλικά “ Les murs vides de mon corps” (Οι άδειοι τοίχοι του σώματός μου).

Polyphonie poétique urbaine (Ραμάλα) - Marc Mercier and Kefah Fanni (Γαλλία/

Παλαιστίνη, 2011) 9'41

Το βίντεο αυτό γυρίστηκε στη Ραμάλα και δείχνει κατοίκους της πόλης να απαγγέλλουν ένα ποίημα του Mahmoud Darwich (I see what I want) ο καθένας στη δική του γλώσσα.

Λέξεις κλειδιά: Βίντεο, πολιτισμοί, Μεσόγειο, επαναστάσεις, ποίηση

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

10:30 Συνεδρία 1: Εικόνες I - Συντονισμός: Νικόλαος Κανελλόπουλος

1.1 'Κινητικότητα', διαπολιτισμικότητα, 'όρια' και η τέχνη στο διαδίκτυο

Έλενα Χαμαλίδη

Επίκουρη Καθηγήτρια, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Έχουν νόημα τα γεωγραφικά όρια και τα εθνικά ή πολιτισμικά σύνορα στο ριζωματικό, άυλο και μεταβαλλόμενο 'χώρο' του διαδικτύου, που υπερβαίνει τα σύνορα; Ή, μήπως, τα σύνορα συνεχίζουν να υπάρχουν με διαφορετικό τρόπο; Πώς τοποθετείται η τέχνη του διαδικτύου σε αυτά τα ζητήματα;

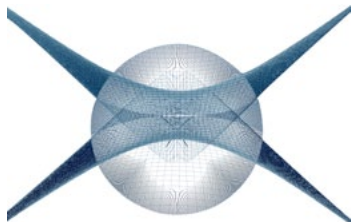
Στην παρούσα ομιλία θα επιχειρηθεί να προσεγγιστούν αυτά τα ερωτήματα, καθώς και μέσα έκφρασης που θα μπορούσαν να έχουν νόημα ως τρόποι αποδόμησης των συνόρων/ ορίων και των κυρίαρχων τρόπων αναπαράστασης και κατασκευής ταυτοτήτων. Θα γίνει αναφορά σε πλατφόρμες ενίσχυσης της κινητικότητας και ανταλλαγής δημιουργικών εμπειριών, για παράδειγμα στη λεκάνη της Μεσογείου, σε διαδικτυακά έργα, αλλά και παιχνίδια (games).

1.2 Φωτογραφικές αναπαραστάσεις της Μεσογείου: η απεικόνιση, το ταξίδι και η μνήμη

Ηώ Πάσχου

Διδάκτωρ Ιστορίας Τέχνης-Paris I Sorbonne, Διδάσκουσα στο Τμήμα Φωτογραφίας- ΤΕΙ Αθηνών, πρ.Λέκτορας (Π.Δ.407/80) Τμήμα Πλαστικών της Τέχνης-Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Η παρούσα εισήγηση προσεγγίζει τις φωτογραφικές αναπαραστάσεις της Μεσογείου, οι οποίες συνδέουν το ταξίδι με την ανακάλυψη του παρελθόντος και με την απεικόνιση του παρόντος. Τα αρχαία κείμενα ανοίγουν τον δρόμο προς την Ελλάδα και το ταξίδι είναι ο ιδανικός τρόπος για να έρθεις αντιμέτωπος με την ιστορία. Παρ' όλα αυτά αυτό το ταξίδι στο χρόνο, ανάμεσα στο παρόν, στο παρελθόν και στο μέλλον δεν είναι χωρίς απώλειες ούτε για τον ταξιδιώτη του 19ου αιώνα ούτε για τον τουρίστα του 20ου αιώνα. Προκαλεί ένα συναίσθημα κοινό με την φωτογραφία: την νοσταλγία για ότι έχει πλέον χαθεί. Η έννοια της νοσταλγίας είναι συνδεδεμένη με το παρελθόν. Ήδη το 1934 ο Jean Grenier, γράφει: Η Μεσόγειος μπορεί να εμπνεύσει μια τέτοια ψυχική κατάσταση. Δεν κινδυνεύει να σε ρίξει σ αυτήν τη 4συναίσθηματική σύγχυση που έκανε τους ρομαντικούς να διακρίνουν μέσα στα τοπία μια πνευματική τροφή ή ακόμη μια διαίσθηση του θείου. Με τις γραμμές και τα σχήματα τα οποία επιβάλλει καθιστά την αλήθεια αναπόσπαστη από την ευτυχία, ακόμη και η μέθη του φωτός διεγείρει τη στοχαστική διάθεση.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Με την βοήθεια των φωτογραφικών αρχείων σε Μουσεία, Αρχαιολογικές Σχολές ή Ιδιωτικές συλλογές της Μεσογείου (από τον 19ο έως τον 20ο αιώνα) θα μελετήσουμε τα τεχνικά χαρακτηριστικά: κάδρο, οπτική γωνία, χρήση του φωτός ενώ παράλληλα θα εξερευνήσουμε την σύνδεση της φωτογραφικής απεικόνισης με την μνήμη, την ιστορία αλλά και την εν δυνάμει υφιστάμενη σχέση του ανθρώπου με τον συγκεκριμένο τόπο.

Μέσα από την προσέγγιση των παραπάνω δεδομένων θα προσπαθήσουμε να ανασυνθέσουμε μια ιστορία της φωτογραφίας στην Μεσόγειο μέσα από το βλέμμα συγκεκριμένων καλλιτεχνών.

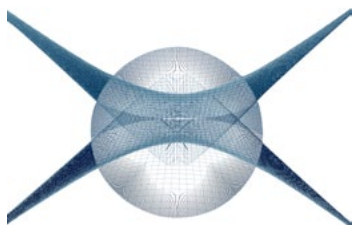
1.3 Χρόνος - η συμπίεση του χώρου στην τέχνη του κυβερνοχώρου * Digital Skin 2 (στα Αγγλικά)

Dr. Avi Rosen

Εργαστήριο επεξεργασίας σημάτων και εικόνας, Τμήμα Ηλεκτρολόγων μηχανικών του Πανεπιστημίου Technion - Χάιφα, Ισραήλ

Ο κυβερνοχώρος είναι η επέκταση του ανθρώπινης κίνησης, όρασης και αφής. Οι ηλεκτρονικές μικροεφευρέσεις και οι σφαίρες δεδομένων είναι γαλαξιακές, άμεσες, σε σχήμα τόρου προεκτάσεις του ανθρώπινου νευρικού συστήματος, καθώς και το στάδιο εκτέλεσης του Digital Skin 2. Δημιουργεί μια εικονική προέκταση του ημιτελούς έργου του Μαρσέλ Ντυσάν «Μεγάλο γυαλί», η φωνή του (παραποιημένη από την ταχύτητα του φωτός) στο βίντεο το εξηγεί. Το διαφανές cyberbody (digital mummy) βρίσκεται αιώνια στον κυβερνοχώρο. Η αποχώρηση και η άφιξη συμπυκνώνονται στην μοναδικότητα (Paul Virilio) πάνω στην επιφάνεια του δέρματος.

Η συνέχεια του βίντεο 'Digital Skin 2' είναι κατασκευάσμα των ατελειώτων εικονικών μου ταξιδιών (το 'Digital Skin' είναι ένα ακόμη παράδειγμα τέτοιας πορείας) στον κυβερνοχώρο, υπερθέτοντας προσωπικά δεδομένα σε μια δημόσια βάση δεδομένων (Goggle Earth και Sky). Το ψηφιακό στριπ δεδομένων του σώματος που προβάλλει από το ψηφιακό στριπ δεδομένων του κόσμου που παράγεται από δορυφόρους και τηλεσκόπια. Η ψηφιοποίηση του σύμπαντος και το σώμα μας το μετέτρεψαν σε μια επίπεδη εικόνα που προβάλλεται σε μια οθόνη υπολογιστή ('Digital Skin'). Οι συνέχειες του ψηφιακού βίντεο είναι τα MEME για περαιτέρω δόμηση ή αποδόμηση της κοινής οπτικοακουστικής μνήμης και της παγκόσμιας γνώσης.

12:15 Συνεδρία 2: Παρουσιάσεις I - Συντονισμός: Νταλίλα Ονοράτο

2.1 Εργαστήριο Ψωμιού (στα Αγγλικά)

Iohanna Nicenboim

Σχεδιάστρια και ερευνήτρια - Ισραήλ

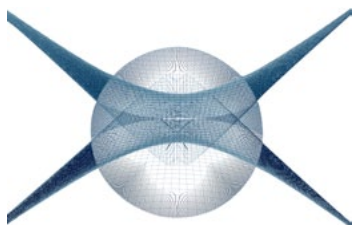
Η Μεσόγειος είναι γνωστή για την πολυπολιτισμικότητα του πληθυσμού και της καταγωγής του. Το Bread Lab είναι μια γαστρονομική εγκατάσταση που δείχνει τον «πληθυσμό του ψωμιού». Η εγκατάσταση εξερευνά τις έννοιες διαφορετικότητα και μειονότητα, ενθαρρύνοντας την κατανόηση και προωθώντας τις πολιτισμικές διαφορές.

Η παρασκευή ψωμιού είναι μια από τις παλαιότερες συνήθειες στην ιστορία του ανθρώπινου γένους, πρόκειται ακόμη για ένα φαγητό που είναι κοινό για όλες τις διαφορετικές δυτικές κουλτούρες. Το ψωμί έχει μεγάλη συμβολική σημασία και χρησιμοποιείται συνεχώς ως μεταφορά για να δηλώσει τις βασικές ανάγκες και τις συνθήκες διαβίωσης γενικότερα. Το σχήμα και ο τρόπος παρασκευής του διαφέρει από χώρα σε χώρα. Παρ' όλα αυτά, λόγω της βιομηχανοποίησης των διαδικασιών, με την πάροδο των χρόνων έχουμε χάσει την πολιτισμική μας ταυτότητα, προκειμένου να γίνουμε ένας παγκόσμιος πολιτισμός, και έτσι καταλήγουμε σε μια συνταγή ψωμιού που είναι αποτελεσματική, φθηνή και προβλέψιμη.

Μέσω της εγκατάστασης δίνεται έμφαση στο ότι η βιομηχανοποίηση στον τομέα της παραγωγής τροφίμων έχει την τάση να κάνει τα πάντα να έχουν την ίδια όψη και γεύση, εξαλείφοντας τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ πολιτισμών. Στο πλαίσιο της βιομηχανοποίησης, οι χώροι όπου παράγεται φαγητό μοιάζουν περισσότερο με εργαστήρια παρά με κουζίνες. Το σιδερένιο κλουβί είναι μια έννοια της κοινωνιολογίας, που σύμφωνα με τον Μαξ Βέμπερ αναφέρεται στην αυξανόμενη εκλογίκευση στην κοινωνική ζωή και πιο συγκεκριμένα στις δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες. Το σιδερένιο κλουβί, συνεπώς, παγιδεύει ανθρώπους σε συστήματα που βασίζονται αποκλειστικά στην τελεολογική αποτελεσματικότητα, στον λογικό υπολογισμό και στον έλεγχο. Η λογική είναι ο ένας παράγοντας για τον οποίο ο σύγχρονος άνθρωπος είναι απογοητευμένος. Λόγω της γραφειοκρατικής εκλογίκευσης και εδραίωσης του καπιταλισμού, χάνουμε την αυτονομία μας σε κάθε επίπεδο της ζωής μας, γεγονός που μας αφήνει ανικανοποίητους.

Χρησιμοποιώντας λογικές και οργανικές διαδικασίες, η εγκατάσταση προβάλλει 200 μοναδικά κομμάτια που δημιουργήθηκαν εισάγοντας τα συστατικά των συνταγών ψωμιού στο R, ένα ανοικτού κώδικα πρόγραμμα στατιστικής ανάλυσης. Το πρόγραμμα δημιούργησε 200 συνδυασμούς των συστατικών σε μορφή στατιστικού πληθυσμού. Με αυτό τον τρόπο δείχνει όχι μόνο ένα μοναδικό κομμάτι ψωμιού κάθε φορά, αλλά ακόμη παρουσιάζει και κομμάτια των οποίων τα συστατικά δεν θεωρούνται και τόσο φυσιολογικά.

Η εγκατάσταση περιλαμβάνει 200 μοναδικά ψωμιά, ψημένα σε βάζα, τα οποία οι επισκέπτες μπορούν να φάνε και να μοιραστούν.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

2.2 Από σημειόσφαιρα σε σημειόσφαιρα: η πρόσληψη της τέχνης στο πλαίσιο της αλλότητας (στα Αγγλικά)

Cátia Miriam Costa

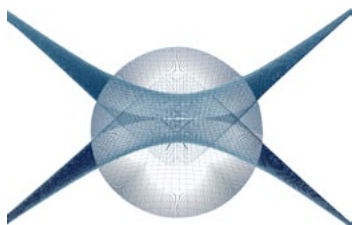
Ερευνήτρια στο Instituto Superior de Comunicação Empresarial, Λισαβόνα, Πορτογαλία

Η περιοχή της Μεσογείου έχει αποδειχτεί εύφορο έδαφος για πολιτισμικές ανταλλαγές, από τη Δύση ως την Ανατολή, από το Βορρά ως το Νότο. Οι αυτοκρατορίες, το διηπειρωτικό εμπόριο και τα ταξίδια επηρέασαν μία σχεδόν προκαθορισμένη κατάσταση. Η Πορτογαλία, που εν μέρει αποτελούσε αποικία διάφορων Αυτοκρατοριών της Μεσογείου, κηρύσσεται ανεξάρτητο ενιαίο κράτος και τον 15ο αι. και αλλάζει πορεία, στρέφοντας το ενδιαφέρον της στον Ατλαντικό. Η εισδοχή αυτή σε ένα τόσο μεγάλο πεδίο οδήγησε αναπόφευκτα σε νέες σχέσεις με άγνωστους ανθρώπους και μέρη.

Με το πέρασμα των αιώνων και την ολοκλήρωση της αποαποικιοποίησης, οι αρχαίες αποικίες θεωρούνται ένα ξεχωριστό «άλλο» και οι δρώντες αποστασιοποιούνται από το «εμείς». Αυτό είναι εν μέρει απόρροια του αποικιακού καθεστώτος, παρόλο που υπόσχεται εθνικότητα στο πληθυσμό των αποικιών. Με τον τρόπο αυτό, τα έργα που δημιουργήθηκαν μετά την αποικιοκρατία ερμηνεύτηκαν ως έργα που προέρχονται από ένα εντελώς διαφορετικό ημισφαίριο, ως «έργα των άλλων». Σε αυτήν την εισήγηση προτείνω αυτό το ερμηνευτικό υπόβαθρο ως τρόπο ανάλυσης μίας συγκεκριμένης περίπτωσης.

Ως παράδειγμα χρησιμοποίησα την πρωτοβουλία της κοινωνίας των πολιτών BUALA. Ιδρύθηκε από δημοσιογράφους και διατηρείται με την εθελοντική εργασία ερευνητών, καλλιτεχνών και δημοσιογράφων από διαφορετικές χώρες και ηπείρους (κυρίως Αφρικανούς, Αμερικάνους και Ευρωπαίους). Πραγματεύεται τον σύγχρονο Αφρικανικό πολιτισμό. Ως Αφρικανικός πολιτισμός νοείται στοιχεία πολιτισμού που δημιουργούνται ή εξελίσσονται σε οποιαδήποτε περιοχή της Αφρικής αλλά και σε περιοχές εκτός της ηπείρου από Αφρικανούς. Στα κύρια μέσα διάδρασης χρησιμοποιείται ψηφιακή τεχνολογία -το περιεχόμενο παρουσιάζεται στον ιστότοπο <http://www.buala.org> . Εδώ γίνονται προσβάσιμες πληροφορίες, έργα καλλιτεχνών και επιστημονικές έρευνες στα Πορτογαλικά, Γαλλικά και Αγγλικά σχετικά με τον Αφρικανικό πολιτισμό.

Ο στόχος μου είναι να μελετήσω έναν αριθμό ερωτημάτων που προκύπτουν σε αυτή την περίπτωση και να βρω τρόπους αξιολόγησης. Πώς εκλαμβάνονται στην Πορτογαλία οι επιρροές άλλων πολιτισμών; Πώς μπορεί να ερμηνευτεί η κατανόηση της τέχνης στα πλαίσια του «άλλου»; Ποιος ο ρόλος της τεχνολογίας σε μία τέτοια κοινωνία και πώς μπορούν χτιστούν γέφυρες προς το «άλλο». Πώς μπορεί η επικοινωνία μέσω νέων τεχνολογιών να φέρει κοντά τους δημιουργούς με το κοινό; Οι διερευνητικές απαντήσεις που δίνονται στηρίζονται στις ενέργειες των χρηστών, τόσο των συγγραφέων όσο και του κοινού, στις χορηγίες και στην ποικιλομορφία του περιεχομένου που δημοσιεύεται στον ιστότοπο.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

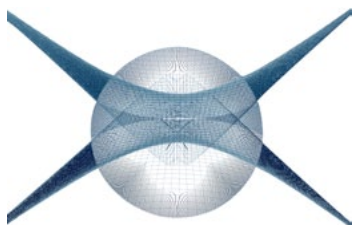
2.3 Πιθανές στρατηγικές και δυνατότητες για τις δημόσιες σχέσεις και την προώθηση καλλιτεχνών της Μεσογείου στα δίκτυα κοινωνικά δίκτυα (στα Αγγλικά)

Ana Stevanovic

Υποψήφια Διδάκτωρ του Τμήματος Δραματικών Τεχνών, Τμήμα Μανατζμεντ στις Τέχνες και στα Μέσα Ενημέρωσης, Βελιγράδι, Σερβία.

Όπως περιγράφει ο Marshal's McLuhan με μεγάλη ευστοχία τον σύγχρονο κόσμο ως ένα «παγκόσμιο χωριό», όπου ο δημόσιος χώρος έχει εισχωρήσει στο κυβερνοχώρο, έτσι και ο κόσμος των καλλιτεχνικών και πολιτισμικών αναπαραστάσεων πρέπει να βρει νέα μέσα ώστε να προωθηθεί και να γίνει γνωστός στο κοινό. Στις δημόσιες σχέσεις δεν υπάρχουν όρια - το κοινό μπορεί να βρίσκεται ακόμα και σε διαφορετική ήπειρο αλλά να παραμένει σε επαφή με έναν καλλιτέχνη και το έργο του. Δεδομένου ότι οι μεσογειακές χώρες δέχονται χιλιάδες επισκέψεις, καθώς διαθέτουν πλούσια πολιτισμική κληρονομιά και έργα σύγχρονης τέχνης. Η χρήση κοινωνικών δικτύων για Δημόσιες σχέσεις και Μάρκετινγκ για την προώθηση του πολιτισμού και των τεχνών είναι πολύ επωφελής για τη Μεσόγειο, αλλά φαίνεται ότι μέχρι σήμερα δεν θεωρείται ένας καλός τρόπος για δικτύωση των πολιτισμικών ιδρυμάτων και των καλλιτεχνών της περιοχής. Σε αυτή την εισήγηση, θα παρουσιάσουμε κάποιες στρατηγικές και δυνατότητες που μπορούν να ενισχύσουν την συνεργασία μεταξύ των χωρών της Μεσογείου, τους καλλιτέχνες και τα πολιτισμικά ιδρύματα ώστε να γίνουν γνωστά σε όλο τον κόσμο.

Λέξεις κλειδιά: Δημόσιες Σχέσεις, Κοινωνικά Δίκτυα, Μάρκετινγκ, Διαπολιτισμικότητα, Καλλιτέχνες

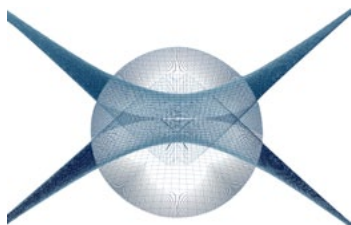
7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

15:00 Συνεδρία 3: Ερμηνείες Ι - Συντονισμός: Ανδρέας

3.1 Λαβύρινθος και Τετρακτύς: Διαχρονικά Πρότυπα μεταξύ Μύθου, Τέχνης και Επιστήμης

Γιάννης Ζάννος
Αναπλ. Καθηγητής, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Ο λαβύρινθος και η τετρακτύς είναι δύο έννοιες που ξεκινούν στην Αρχαία Ελλάδα και έχουν ευρύτατη απήχηση τόσο στις τέχνες όσο και στις επιστήμες της Δύσης. Παρουσιάζεται μια σύντομη ανασκόπηση της ιστορίας τους και επιχειρεί μια ερμηνεία που δείχνει την σημασία τους για την ψηφιακή εποχή. Ο λαβύρινθος ως πρότυπο της ιδέας της πλοήγησης και του προσανατολισμού τίθεται σε στενό συσχετισμό προς την έννοια του αλγορίθμου και του εικονικού χώρου. Δεν είναι σύμπτωση ότι ένας λαβύρινθος χρησιμοποιήθηκε σαν πρόβλημα για το πρώτο πείραμα Τεχνητής Νοημοσύνης από τον Claude Shannon. Η κίνηση σε χώρους διαφορετικών διαστάσεων έχει χρησιμοποιηθεί έμμεσα ή άμεσα σαν αρχή δόμησης τόσο της μελωδίας όσο και της αρμονίας. Η τετρακτύς αποτελεί βασικό εργαλείο όχι για τον συσχετισμό μεταξύ αριθμών και κατ' επέκταση μεταξύ εννοιών γενικότερα. Στην τέτρακτυ βασίζεται εκτός από την βασική πυθαγόρεια θεώρηση της αρμονίας και η διάταξη των ρητών αριθμών στο "λάμβδωμα". Το λάμβδωμα χρησιμοποιείται για την ιεραρχική οργάνωση των διαστημάτων στην θεωρία του συγκερασμού και της αρμονίας. Η αρχή του λαμβδώματος Έχει βρεί προεκτάσεις στις νεότερες μαθηματικές θεωρίες της αρμονίας αλλά και γενικότερα. Η αποκαλούμενη διαγώνιος απόδειξη της διαφοράς των απείρων συνόλων των ρητών και πραγματικών αριθμών από τον Georg Cantor βασίζεται σε αυτό. Η ομιλία δείχνει πως οι έννοιες αυτές χρησιμοποιήθηκαν στην πορεία της εξέλιξης της μουσικής, των μαθηματικών και των υπολογιστών. Διακρίνει ανάμεσα στα τεχνικά χαρακτηριστικά των μοντέλων που βασίζονται στις έννοιες αυτές και τις νοημετικές τους προεκτάσεις. Τέλος, δείχνει πως τόσο τα τεχνικά χαρακτηριστικά όσο και οι νοημετικές διασυνδέσεις των εννοιών αυτών επηρεάζουν την διαμόρφωση των ηχητικών δομών της μουσικής, και αποτελούν συνδεδετικά νήματα στην μετάβαση από την ακουστική μουσική σε ψηφιακές και μετα-ψηφιακές μορφές τέχνης του ήχου.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

3.2 Μεταμορφώσεις της Αφροδίτης

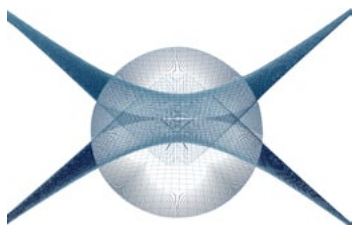
Ευαγγελία Διαμαντοπούλου

Λέκτορας, Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ, ΕΚΠΑ

Την Αφροδίτη, ως αρχέτυπο θηλυκής θεότητας, την συναντάμε στον χωροχρόνο της Μεσογείου να αλλάζει όνομα, μορφή, ιδιότητα. Γνωστή ως μία από τις θεές του ελληνικού δωδεκάθεου, βρίσκει την αντιστοιχία της και στις αιγυπτιακές θεότητες, την Ίσιδα και την Αθώρ, καθώς και στην συριακή/ φοινικική Αστάρτη, ενώ μετονομάζεται σε Venus στην κοσμοκράτειρα Ρώμη. Γίνεται η αρχαϊκή μάνα, σύμφωνα με τον χαρακτηρισμό της Melanie Klein, η μητέρα-θεά που κυριαρχεί στον ουρανό, την γη και την θάλασσα. Είναι το πρότυπο της γυναικείας ομορφιάς και, συγχρόνως, η γυναίκα-παγίδα. Συνδέεται με τον έρωτα και την γονιμότητα αλλά και τον ευνουχισμό, τον πόνο και τον θάνατο. Αποτελεί μείζον θέμα στα έπη και τους ύμνους του Ομήρου, στο ημερολόγιο (fasti) του Οβιδίου, στον Χρυσό γαϊδάρο του Απουλήιου αλλά και στην τολμηρή Αφροδίτη με τις γούνες του Leopold Masoch και στην στοχαστική Ιστορία της ομορφιάς του Umberto Eco. Από τις προϊστορικές Αφροδίτες που βρέθηκαν σε διάφορες περιοχές της Μεσογείου, και όχι μόνο, μέχρι την Αφροδίτη της Μήλου και από την Αφροδίτη του Urbino του Tiziano και την Αφροδίτη μπροστά στον καθρέφτη του Diego Velazquez μέχρι την “αιρετική” Αφροδίτη με τα συρτάρια του Salvador Dali, η αναπαράσταση της Αφροδίτης δεν έπαψε, επίσης, να απασχολεί και τις εικαστικές τέχνες.

Στην παρούσα εισήγηση θα επιχειρήσω να αναλύσω ερμηνευτικά τις μεταμορφώσεις της Αφροδίτης στην μεσογειακή διαχρονία, με την μέθοδο που ο Erwin Panofsky ονόμασε εικονολογική/ εικονογραφική, καταφεύγοντας τόσο στην ανάγνωση της εικόνας όσο και στην διερεύνηση του λόγου, σε ένα πλαίσιο αναζήτησης της πολιτισμικής όσμωσης και της εκλεκτικής συγγένειας λαών, φιλοσοφικών αναφορών, συμπεριφορών, συμβόλων.

Λέξεις – κλειδιά: κάλλος, έρωτας, θάνατος, γυναίκα, μητέρα-θεά

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

3.3 Από το Αρχιπέλαγος στη Disneyland

Δήμητρα Βογιατζάκη

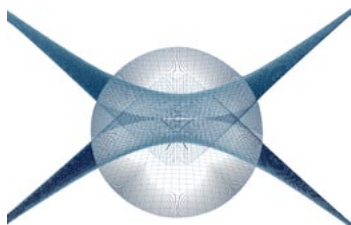
Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ

Το κάλεσμα του φεστιβάλ ζητά μια τοποθέτηση πάνω στις διαπολιτισμικές συγκρούσεις και ανταλλαγές που διατρέχουν την ταραγμένη Μεσογειακή λεκάνη και διανθίζεται με αναφορές στις ιστορικές, πολιτιστικές και γεωλογικές δομές του τόπου. Τί θα συνέβαινε όμως αν κλείναμε τα μάτια στην έντονη ιστορικότητα που λανθάνει στο εν λόγω πλαίσιο και ανακαλούσαμε τη μυρωδιά αντηλιακού καρύδας με χαμηλό δείκτη προστασίας, αναμεμειγμένο με ιδρώτα και αναθυμιάσεις αλκοόλης, τους βορειοευρωπαϊκούς ή λατινικούς φθόγγους να στριμώχνονται σε ελληνο-τουρκικές ονομασίες φαγητών, τη φευγαλέα απτική σχέση των σωμάτων σε δαιδαλώδη σοκάκια, κλειστά μπάρ, γεμάτες παραλίες;

Θα μεταφερόμασταν σε έναν τόπο, οικείο και αόριστο ταυτόχρονα. Στην καρναβαλική απόλαυση του ελληνικού καλοκαιριού σε κάποιο αιγιατό νησί - μια περιοδική εορτή που ετοιμάζεται μεθοδικά εδώ και δεκαετίες, στήνεται και στέκει όσο ο ήλιος μεσουρανάει πάνω στα γαλάζια νερά, μόνο για να ξεθυμάνει και να αποδομηθεί προσεκτικά, με τα πρώτα σύννεφα του φθινοπώρου. Τα ελληνικά νησιά, οι μήτρες των παγκόσμιων τουριστικών «παρασίτων¹» μορφώνονται σε μια σημειολογική παλινδρόμηση του μύθου του καλόκαρδου Ζορμπά και του ντερριντιανού απροϋπόθετου² ξενιστή. Οι κάτοικοι ασχολούνται αποκλειστικά με την τουριστική βιομηχανία, τα χωριά ερημώνουν, οι πρωτογενείς τομείς φυτοζωούν, τα δωμάτια προς ενοικίαση πολλαπλασιάζονται, και γεμίζουν την αιγιατή γη τουριστικά κενοτάφια του χειμώνα. Το Αιγαίο είναι μια απέραντη ετεροτοπική³ Disneyland που εξαρτάται από τον τουρισμό της.

Ή και όχι. Ατενίζοντας τον ορίζοντα στη Σέριφο βρίσκει κανείς τα μεταλλεία της έρημα, σκουριασμένα, με γέφυρες τσακισμένες να ανοίγουν προς τις πολυάριθμες οντότητες-νησίδες του αρχιπελάγους⁴. Η ανοίκεια⁵ αυτή εικόνα των πεθαμένων μεταλλείων μας ταραίζει γιατί μας θυμίζει πως αυτή η διάσπαρτη πόλη⁶, μπορεί να είναι κάτι παραπάνω από μια Disneyland. Το σημερινό Αιγαίο, αυτή η χωροταξική, πολεοδομική και αρχιτεκτονική κράμπα, εκφράζει το απόλυτο όριο που αναζητά το φεστιβάλ. Το όριο της Μεσογείου από το νερό στη γη, το όριο ανάμεσα στον ξένο και τον ξενιστή, το όριο της άκρατης ζωής και της έρημης κατάρρευσης. Στη σύγχρονη συγκυρία της κρίσης, με την επερχόμενη δεύτερη - αντίστροφη- αναδίπλωση προς την επαρχία, οφείλουμε να πάρουμε τη θέση μας στον κόλπο, ανάμεσα στη γέφυρα που δια-λέγεται και τη βίλα που παρατηρεί.

Λέξεις - κλειδιά: αιγαίο - αρχιπέλαγος - όριο - αρχιτεκτονική - τουρισμός

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

16:15 Συνεδρία 4: Εκπαίδευση Ι - Συντονισμός: Έλενα Χαμαλίδη

4.1 Η συμβουλή των ΤΠΕ στη δημιουργία παραμυθιών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Το παράδειγμα της σύγχρονης Πεντάμορφης της Αιγύπτου

Ζαχαρούλα Καραβά

Δρ. Π.Τ.Δ.Ε. του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, εκπαιδευτικός και συγγραφέας βιβλίων για παιδιά και νέους

Η παρούσα εισήγηση έχει ως στόχο την ανάδειξη της αξιοποίησης τεχνολογικών εργαλείων Τ.Π.Ε. για τη δημιουργία παραμυθιών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή, λογισμικών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και κάποιων άλλων λογισμικών, ανοικτού κυρίως τύπου, όπως του Inspiration 7.5, Hot Potatoes και Tux Paint.

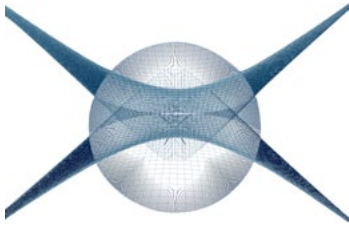
Οι μαθητές μέσα από την εργασία σε ομάδες αντιλαμβάνονται τη διαχρονική και διαπολιτισμική πλευρά αυτής της μορφής λογοτεχνίας και διαπιστώνουν τη χρήση και τη χρησιμότητά της μέχρι και σήμερα. Αναζητούν, καταγράφουν, συζητούν μεταξύ τους για να φτιάξουν το δικό τους παραμύθι. Δημιουργούν δικές τους ασκήσεις και σταυρόλεξα βασισμένα στην κεντρική ιδέα του παραμυθιού τους, καθώς και ζωγραφιές αυθεντικές, έτσι όπως αυτοί τις φαντάστηκαν κατά τη διάρκεια σύλληψης του παραμυθικού τους θέματος. Ιδιαίτερα σε τάξεις διαπολιτισμικών σχολείων, τέτοιου τύπου δραστηριότητες εμφανίζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον.

Παράλληλα, η δυνατότητα παρουσίασης της εργασίας τους, δίνει στα παιδιά την ευκαιρία της αξιολόγησης, της επικοινωνίας και της μεταξύ τους αλληλεπίδρασης.

Από τα προαναφερόμενα διαφαίνεται πως ακολουθείται το μοντέλο καθοδηγούμενης διερεύνησης-ανακάλυψης με έμφαση στην κριτική σκέψη, στη συμμετοχική και συνεργατική μάθηση και στη δημιουργική έκφραση, όπου ο δάσκαλος αναλαμβάνει το ρόλο του συνεργάτη, συντονιστή και αρωγού της όλης προσπάθειας.

Μέσα από συζήτηση με την ομάδα και την ολομέλεια επιλέγονται οι ήρωες που θα πρωταγωνιστήσουν στο παραμύθι της τάξης και η περιπέτεια ξεκινά...

Λέξεις κλειδιά: Η/Υ, προγράμματα Τ.Π.Ε., παραμύθια, διαπολιτισμικότητα

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

4.2 Παράδοση, Διαπολιτισμικότητα και Εκπαίδευση: διδάσκονται τα υλικά και τα άυλα ενός παραδοσιακού μουσικού πολιτισμού;

Ζωή Διονυσίου

Επίκ. Καθηγήτρια Μουσικής Παιδαγωγικής, Ιονίου Πανεπιστημίου

Η ελληνική παραδοσιακή μουσική άρχισε να εισάγεται οργανωμένα στο πρόγραμμα του ελληνικού σχολείου από τη δεκαετία του 1980, κυρίως με την ίδρυση των Μουσικών Σχολείων (δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης). Σταδιακά αυτό αποτυπώθηκε και στο πρόγραμμα του γενικού σχολείου κυρίως μέσα από τα σχολικά βιβλία. Η μεγάλη απήχηση της μουσικής του κόσμου κατά τη δεκαετία του 1990 στην Ελλάδα οδήγησε στην ενασχόληση πολλών νέων με την παραδοσιακή μουσική, καλλιεργώντας συχνά ένα διάλογο της ελληνικής με άλλες μουσικές παραδόσεις, και κυρίως με την ανατολή. Η σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα στοχεύει σε μία διαπολιτισμική εκπαίδευση με σεβασμό στο διαφορετικό, και μία εκπαίδευση που προωθεί την αυτογνωσία και εξέλιξη του διδασκόμενου. Ποια είναι η θέση της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής σε αυτό το σύγχρονο διαπολιτισμικό εκπαιδευτικό πλαίσιο; Διδάσκοντας παραδοσιακή μουσική τι έχουμε στο διδακτικό μας πλάνο; Περιλαμβάνονται τα άυλα στοιχεία του παραδοσιακού πολιτισμού, ή συνήθως περιοριζόμαστε μόνο στα υλικά; Και αν ναι, είναι δυνατόν να διδαχθούν τα άυλα αυτά στοιχεία; Σε μία σύγχρονη εκπαίδευση που στο επίκεντρό της έχει το μαθητή και στόχο την ολοκλήρωση και εξέλιξή του, τι μπορεί να προσφέρει η παραδοσιακή μουσική; Η εισήγηση αντλεί στοιχεία από προηγούμενη έρευνα της γράφουσας σχετικά με την παραδοσιακή μουσική στην εκπαίδευση και από πρόσφατες εθνομουσικολογικές μελέτες.

4.4 Θέατρο και Διαπολιτισμικότητα: μια εμπειρία για την ενδυνάμωση παιδιών, νέων και ενηλίκων

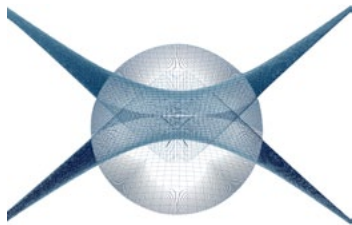
Μάρθα Κατσαρίδου

δασκάλα, παιδαγωγός θεάτρου, δρ. ΑΠΘ.

Koldo Vio

παιδαγωγός θεάτρου, σκηνοθέτης.

Η ανακοίνωση αφορά σε ένα εργαστήριο κοινωνικού θεάτρου που πραγματοποιήθηκε στον Δενδροπόταμο της Θεσσαλονίκης σε μια κοινότητα με κυρίαρχο το Ρομά στοιχείο. Οι Ρομά, που ζουν στις περισσότερες περιοχές της Μεσογείου, αποτελούν και στην Ελλάδα μία πληθυσμιακή ομάδα που υφίσταται κοινωνικό αποκλεισμό στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

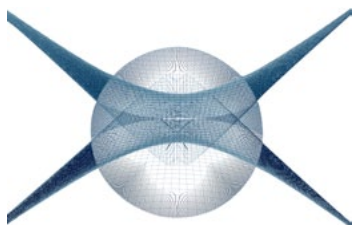
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Ειδικότερα στον Δενδροπόταμο, σε μια δύσκολη καθημερινότητα, η δημιουργία του θεατρικού εργαστηρίου αποτέλεσε ανάγκη για τους συμμετέχοντες. Η ομάδα αποτελούνταν από μαθητές της Ε΄ και της Στ΄ τάξης του 3ου Δημοτικού σχολείου διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Μενεμένης, γονείς των μαθητών του σχολείου, μαθητές του Γυμνασίου της ίδιας κοινότητας όπως και έφηβους που είχαν εγκαταλείψει το σχολείο. Την ομάδα στήριξαν στις εβδομαδιαίες συναντήσεις της δύο εμπυχωτές- παιδαγωγοί θεάτρου ενώ το πλαίσιο στήριξης της δράσης ανέλαβε η διεύθυνση του σχολείου. Το εργαστήριο ακολούθησε τις βασικές αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, συνδυάζοντας κυρίως την προσέγγιση της κοινωνικής δράσης του Banks και την κριτική πολυπολιτισμικότητα των Kincheloe και Steinberg. Ως προς τη θεατροπαιδαγωγική μέθοδο που εφαρμόστηκε, το εργαστήριο βασίστηκε κυρίως στις τεχνικές του θεάτρου του καταπιεσμένου του Boal. Στόχος της ομάδας ήταν να προωθήσει τη συμμετοχή, τη συνεργασία και τελικά την ενδυνάμωση των μελών της ομάδας μέσα από τη διερεύνηση σημαντικών κοινωνικών θεμάτων που οι συμμετέχοντες αντιμετωπίζουν καθημερινά ως πραγματικότητα και έχουν ανάγκη να συζητήσουν. Μέσα από μια δημιουργική διαδικασία μάθησης και με κύριο όπλο το θέατρο, εμπυχωτές και συμμετέχοντες κάθε ηλικίας μαζί μοιράστηκαν κοινούς προβληματισμούς και ανησυχίες, τις οποίες και κατέθεσαν μέσα από δημιουργικούς τρόπους έκφρασης στο ευρύτερο κοινό, στα υπόλοιπα μέλη, δηλαδή, της ίδιας της κοινότητας αλλά και εκτός Δενδροπόταμου, στο ευρύτερο κοινό της Θεσσαλονίκης.

Λέξεις κλειδιά: Κοινωνικό θέατρο, διαπολιτισμική εκπαίδευση, πολυπολιτισμική κοινότητα, Ρομά, ενδυνάμωση.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Σάββατο 22 Ιουνίου 2013

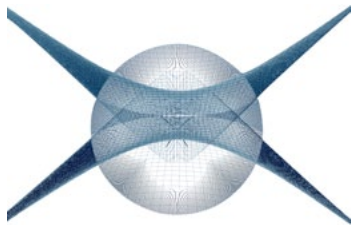
10:00 Κεντρική ομιλία

Διάλογος ανάμεσα στους πολιτισμούς της Μεσογείου
με βάση την εκπαιδευτική διαδικασία

Μαρία Καμπούρη-Βαμβούκου
Ομότιμη καθηγήτρια ΑΠΘ

Με αφορμή τη διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας της αρχιτεκτονικής και της τέχνης στο διαπανεπιστημιακό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου της Νίκαιας, Sophia-Antipolis, με θέμα τη διαμεσολάβηση και αξιοποίηση των πολιτισμών της Μεσογείου μας δίνεται η δυνατότητα αποτίμησης της συμβολής της εκπαίδευσης στην καλύτερη οικοδόμηση πολιτισμικής επικοινωνίας.

Μέσα από την παρουσίαση των στόχων, των παιδαγωγικών μεθόδων, των μέσων επίτευξης του προγράμματος, γίνεται φανερό ότι οι ανταλλαγές ανάμεσα στους πολιτισμούς, εκτός από την παροχή γνώσεων, μπορούν να συμβάλλουν στην ανοχή και συμφιλίωση των λαών της Μεσογείου, της θάλασσας που για αιώνες είχε μονοπωλήσει την παγκόσμια ιστορία. Η Μεσόγειος, μητέρα των πολιτισμών, κοιτίδα των τριών μονοθεϊστικών θρησκειών, εξηγεί στις πολυπληθείς πτυχές και αξίες τη δύναμη που κρύβει για τον άνθρωπο. Και μόνο αυτό θα αρκούσε για να αποδείξει τον συμβολισμό της ως σταυροδρόμι παιδείας και ουμανισμού. Ο διάλογος ανάμεσα στους διαφορετικούς πολιτισμούς, που στις μέρες μας έχει αποκτήσει μεγάλη επικαιρότητα, μακριά από το να είναι μια απειλή για την ανθρωπότητα, όπως διατείνονται μερικοί, συντελεί στην ειρήνη και στην ανάπτυξη των λαών. Και εδώ είναι που καλείται η εκπαίδευση να διαδραματίσει τον ρόλο της -και μάλιστα μέσα από ορισμένα μαθήματα όπως ιστορία, λογοτεχνία, τέχνη, κοινωνικές επιστήμες- γιατί, ως γνωστόν, μία από τις αξίες της εκπαίδευσης είναι ο σεβασμός και η εμπέδωση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

10:45 Συνεδρία 1: Εκπαίδευση II - Συντονισμός: Ζωή Διονυσίου

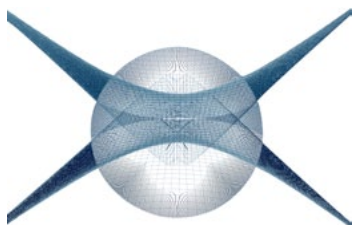
1.1 Ήχος - Γεύση - Εικόνα: Στοιχεία που ενώνουν τους Λαούς

Μίλκα - Αμαλία Μεμή

Φιλολόγος, ΠΕ02, Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος στην Ψυχοπαιδαγωγική της Ένταξης: Ένα σχολείο για όλους - Κατεύθυνση: Ψυχοπαιδαγωγικές Συνιστώσες της Πολυπολιτισμικότητας, Α.Π.Θ., εκπαιδευτικός στη Δράση 2 (Ενίσχυση της Ελληνομάθειας) του Προγράμματος «Εκπαίδευση αλλοδαπών και Παλινοστούντων μαθητών»

Στα πλαίσια του Προγράμματος «Ένταξη αλλοδαπών και παλινοστούντων μαθητών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Γυμνάσιο)» που συγχρηματοδοτείται από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση και υλοποιείται στα πλαίσια του ΕΣΠΑ 2007-2013 υπό της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων, Πολιτισμού & Αθλητισμού, με φορέα υλοποίησης το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, δίδαξα (και διδάσκω ακόμα, αλλά το Πρόγραμμα πλέον έχει μετονομαστεί σε «Εκπαίδευση αλλοδαπών και Παλινοστούντων μαθητών» και έχει 9 δράσεις) την ελληνική ως δεύτερη γλώσσα σε αλλοδαπούς και παλινοστούντες μαθητές του 6ου Γυμνασίου Κέρκυρας. Κατά τα σχολικά έτη 2006-2008, με την πρωτοβουλία των μαθητών και με την άψογη συνεργασία πολλών καθηγητών του σχολείου, κάναμε μία εργασία αρχικά για τρεις χώρες της Μεσογείου (Αλβανία, Ιταλία και Ελλάδα) και στη συνέχεια προσθέσαμε στοιχεία και για χώρες εκτός Μεσογείου, με σκοπό να συγκεντρώσουμε στοιχεία πολλών πολιτισμών που φανερώνουν πόσες ομοιότητες έχουν οι διαφορετικοί πολιτισμοί και πόσα κοινά στοιχεία που τους ενώνουν υπάρχουν. Επίσης σκοπός μας ήταν να αναδείξουμε τις όμορφες πτυχές των πολιτισμών που ήταν άγνωστες στο ευρύ κοινό, να ενημερωθούμε, να ενημερώσουμε, να διασκεδάσουμε, να συνεργαστούμε. Στηριχτήκαμε στη μουσική, σε εικόνες και σε γεύσεις και εντυπωσιαστήκαμε με το αποτέλεσμα! Συντελέστηκε ένας διαπολιτισμικός διάλογος που μας βοήθησε να αντιληφθούμε τα κοινά στοιχεία των λαών και μας τροφοδότησε με όρεξη και ιδέες για νέες διαπολιτισμικές πρακτικές. Ελάτε να τον απολαύσουμε μαζί!

Λέξεις κλειδιά: διαπολιτισμικότητα, διάλογος, εκπαίδευση

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

1.2 Μέθοδος project στο λύκειο: συνδυάζοντας την Τέχνη με τη Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο, το χτες, το σήμερα και το αύριο

Νικολιδάκης Συμεών
Φιλολογος

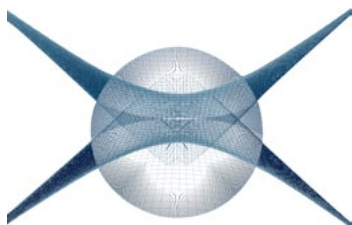
Τσάνταλη Καλλιόπη
Καθηγήτρια Αγγλικών

Στην εισήγησή μας μελετώνται τρόποι εφαρμογής της μεθόδου project στο λύκειο, με σκοπό να συνδυαστεί η Μεσόγειος, ένας τόπος με ποικίλα πολιτισμικά χαρακτηριστικά, με τις μνήμες και τα βιώματα των παιδιών. Τα παιδιά μπορούν μέσω της ιστορίας και σε συνάρτηση με τα κοινά χαρακτηριστικά να μελετήσουν τη Μεσόγειο, τη γεωγραφία, το κλίμα και τη σύνθεσή της. Τα διαπολιτισμικά στοιχεία και τα στοιχεία πολιτισμικού χαρακτήρα είναι έκδηλα, λόγω των ποικίλων συνδυασμών, που μπορούν να κάνουν τα παιδιά.

Η Μεσόγειος αποτελεί ένα τόπο πολιτισμικό, όπου συνυπάρχουν λαοί και συνυφαίνουν την ιστορία με την παράδοση. Προτείνεται συγκριτική μελέτη των πολιτισμών των Αιγυπτίων, των Ελλήνων, των Καρχηδονίων, των Ρωμαίων, των Βυζαντινών, των Εβραίων, των Αράβων, που δημιουργούν μαζί με τους Δυτικοευρωπαϊκούς πολιτισμούς την ιστορία της Μεσογείου.

Μέσω της μεθόδου project τα παιδιά καταφέρνουν να ενταχθούν πλήρως στο νόημα της ιστορίας, δεδομένου ότι κατανοούν ποιοι λαοί αφομοιώθηκαν από άλλους, ποιοι συνέχισαν την ιστορική τους πορεία και γίνονται μύστες των μεταξύ τους σχέσεων, είτε πρόκειται για εμπορικές, είτε για κοινωνικές. Σε μια κοινωνία όπως η σημερινή, που σκοπός του σύγχρονου σχολείου είναι να προωθηθούν οι αρχές της διαπολιτισμικότητας, έτσι ώστε να μην υπάρχουν φαινόμενα ρατσιστικής αντιμετώπισης στο πλαίσιο της σχολικής τάξης, ένα τέτοιο project μπορεί να βοηθήσει καταλυτικά, διαμορφώνοντας τη σκέψη των μαθητών, καθώς θα έρθουν σε επαφή με την έννοια του «άλλου» και ο εκπαιδευτικός θα βρει την ευκαιρία να κατακρίνει ρατσιστικές αντιλήψεις και να διαμορφώσει τις εύπλαστες προσωπικότητες των παιδιών έτσι, που να σέβονται τη διαφορετικότητα και να έχουν ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό.

Λέξεις κλειδιά: Μεσόγειος, διαπολιτισμικότητα, Μέθοδος project, κοινωνία

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

1.3 Η (διαπολιτισμική) ιστορία που δε διδάσκεται - εικόνες και μαθήματα παιδείας από το ελληνιστικό «μας» παρελθόν

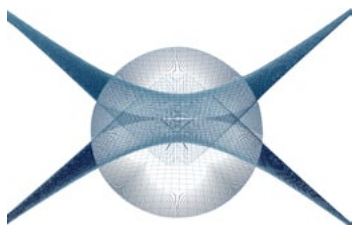
Μπόκολας Βασίλης

Δρ. Πανεπιστημίου Κρήτης - Ελληνοαμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. Αθηνών

Η ιστορική επιστήμη στις αρχές του 21ου αιώνα περνά μια εξαιρετικά δραστήρια και ανανεωτική περίοδο. Κοντά στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ιστορία εδραιώνονται «νέες ιστορίες», όπως η ιστορία των συναισθημάτων και των συμπεριφορών, η ιστορία της τέχνης, η καθημερινή ζωή και ο υλικός πολιτισμός, η ιστορία των γυναικών, η προφορική ιστορία, η ιστορία των ΜΜΕ κ.ά. Πρόκειται για μια πολιτισμική στροφή, για μια «νέα ιστορία», τα χαρακτηριστικά της οποίας επιχειρείται να ενσωματωθούν και στο πεδίο της διδασκαλίας του αντικειμένου. Η ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα, ωστόσο, δεν εμφανίζει συστηματικά δείγματα οικειοποίησης των νέων αυτών δεδομένων, εγκλωβισμένη, είτε σε «πολέμους εγχειριδίων» (λ.χ. η περίπτωση του βιβλίου της έκτης δημοτικού), είτε σε φοβικά σύνδρομα αναφορικά με την επαναξιολόγηση της διδασκόμενης ύλης ή με την ένταξη των ΤΠΕ. Αποτέλεσμα είναι να μη διδάσκονται αυτές οι «νέες ιστορίες», αλλά και να παραμελούνται μεγάλες περιόδους της (διαπολιτισμικής) ιστορίας των Ελλήνων, όπως η ελληνιστική και η ρωμαϊκή εποχή, η οθωμανική περίοδος ή η ιστορία των Ελλήνων της Διασποράς.

Η παρούσα μελέτη συντάσσεται με την άποψη ότι σήμερα έχουν αλλάξει τόσο οι πηγές όσο και οι τρόποι με τους οποίους μαθαίνουμε ιστορία. Με βάση την παραπάνω συλλογιστική θα παρουσιαστούν πρωτογενείς πηγές από το ελληνιστικό «μας» παρελθόν με σκοπό να καταδείξουν άγνωστα ιστορικά δεδομένα και εικόνες από μια πολυπολιτισμική εποχή (έγκριτοι ιστορικοί την προσομοιάζουν με τη σύγχρονή μας συγκυρία). Η ανά χείρας εργασία επίσης -υποκύπτοντας στον πειρασμό του «εκσυγχρονισμού»- θα αναδείξει τις απόψεις και τις στάσεις των ανθρώπων της εποχής για εκπαιδευτικά ζητήματα, όπως ο παιδευτικός ρόλος της τέχνης και της εικόνας, η δημοκρατική αγωγή, η θέση του «άλλου», η αξιολόγηση της παιδείας. Ίσως τελικά, όπως υποστηρίζει σύγχρονος Έλληνας ιστορικός, για να συνειδητοποιήσουμε τις διαστάσεις σύγχρονων ζητημάτων χρειάζεται μια αποστασιοποίηση και παρατήρηση δεδομένων σε άλλους χώρους και εποχές.

Λέξεις - κλειδιά: «νέα ιστορία», διαπολιτισμική ιστορία, ελληνιστική εποχή, εκσυγχρονισμός, εκπαίδευση.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

12:30 Συνεδρία 2: Παρουσιάσεις II - Συντονισμός: Γιάννης Δεληγιάννης

2.1 Αναπαριστώντας την Ελληνική Πόλη στην Παγκόσμια Έκρο (Σανγκάη, 2010)

Απόστολος Καρακάσης

Σκηνοθέτης, Λέκτορας Τμήματος Κινηματογράφου Σχολής Καλών Τεχνών, ΑΠΘ

Νίκη Νικονάνου

Επικ. Καθηγήτρια, Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Η εισήγηση παρουσιάζει την οπτικοακουστική εγκατάσταση που υπήρξε το βασικό “έκθεμα” του ελληνικού περιπέτερου στην τελευταία παγκόσμια έκθεση Έκρο, στη Σανγκάη το 2010. Το ομαδικό αυτό καλλιτεχνικό έργο πραγματοποιήθηκε υπό την επίβλεψη του αρχιτέκτονα Αλέξανδρου Τομπάζη, στεγάστηκε για 6 μήνες σε ένα χώρο 1600 τ.μ. και προσέλκυσε περίπου 5,5 εκατομμύρια επισκέπτες, ενώ διακρίθηκε με το τρίτο βραβείο στην κατηγορία της κλίμακάς του. Οι εισηγητές, υπεύθυνοι της ομάδας μελέτης της οπτικοακουστικής εγκατάστασης, συνεργάστηκαν με δύο ακόμη μελετητές, ειδικούς σε θέματα φωτογραφίας και ήχου.

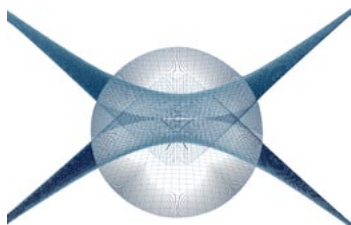
Η έκθεση του ελληνικού περιπέτερου ανταποκρινόμενη στο βασικό θέμα της έκρο 2010 “καλύτερη πόλη, καλύτερη ζωή”, στον χαρακτήρα του θεσμού, αλλά και στις στρατηγικές προτεραιότητες της πολιτείας, επιχείρησε να αναπαραστήσει ένα 24ωρο στη ζωή της ελληνικής πόλης μέσα από την εμπειρία των κατοίκων της. Τα περιεχόμενα των προβολών αναδείκνυαν τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες, πχ τον καθημερινό τρόπο ζωής, εργασίας και ψυχαγωγίας, τη συνύπαρξη με την κληρονομιά της αρχαιότητας κλπ, ενώ διερευνούσαν παράλληλα παγκόσμια σύγχρονα ζητήματα, όπως τα περιβαλλοντικά προβλήματα, τη σχέση της πόλης με τις αγροτικές περιοχές, τη συνύπαρξη διαφορετικών συλλογικοτήτων, τις καινοτομίες στην ανάπτυξη κλπ.

Η σύλληψη της οπτικοακουστικής έκθεσης αναπτύχθηκε γύρω από την κεντρική ιδέα ότι το περίπερο της Ελλάδας θα λειτουργούσε σα μία “μηχανή του χρόνου” που θα μετέφερε τους Κινέζους -κατά κύριο λόγο- επισκέπτες σε μία εικονική ελληνική πόλη, δίνοντάς τους την δυνατότητα να παρατηρήσουν σε αληθινό χρόνο “αμοντάριστες” όψεις της καθημερινής δημόσιας και ιδιωτικής ζωής και εν τέλει να αποκομίσουν μία προσωπική εμπειρία συνάντησης με τον πολιτισμό του “άλλου”. Το περίπερο μέσα από την οπτικοακουστική εγκατάσταση λειτουργούσε σαν ένας “ζωντανός οργανισμός” ακολουθώντας ημερήσιους κύκλους προβολών που ακολουθούσαν την εξέλιξη της ημέρας από το πρωί ως το βράδυ, και βρίσκονταν σε καθημερινό συγχρονισμό με τη δύση του ήλιου στη Σανγκάη.

Τέλος, μία σειρά διαδραστικών εφαρμογών και εκθεμάτων έδιναν τη δυνατότητα βιωματικής συμμετοχής στους επισκέπτες συνδυάζοντας την επικοινωνιακή και εκπαιδευτική διάσταση της έκθεσης με την ψυχαγωγία.

Μία βίντεο-παρουσίαση της εγκατάστασης είναι διαθέσιμη στο: <http://www.youtube.com/watch?v=T80-j-XgdO8>

Λέξεις κλειδιά: Shanghai Έκρο 2010, ελληνικό περίπερο, οπτικοακουστική εγκατάσταση, εικονική πόλη

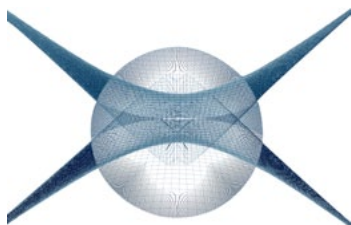
7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

2.2 Ρεαλιστική και καλλιτεχνική απόδοση τοπίων του Ιονίου πέλαγος μέσα από το οπτικοακουστικό περιβάλλον εμπύθισης A.R.T.E.

Απόστολος Λουφόπουλος
PhD, επιστημονικός συνεργάτης ΤΕΙ Ιονίων Νήσων
Μηνάς Εμμανουήλ
ΜΑ, εργαστηριακός συνεργάτης ΤΕΙ Ιονίων Νήσων
Φάνης Μαραγκός
ΜSc, εργαστηριακός συνεργάτης ΤΕΙ Ιονίων Νήσων
Θανάσης Επιτήδειος
Τελεióφοιτος Τ.Η.Μ.Ο, ΤΕΙ Ιονίων Νήσων
Επίβλεψη Γιώργος Ηλιάδης
PhD, επίκουρος καθηγητής ΤΕΙ Ιονίων Νήσων

Το A.R.T.E. (Artificial Restoration of Transmuted Environments) είναι μία πειραματική πλατφόρμα που συνδυάζει πανοραμική οπτική προβολή (βίντεο - φωτογραφία) και ήχο surround με στόχο την εμπύθιση του θεατή/ακροατή στο οπτικοακουστικό περιεχόμενο, τόσο σε επίπεδο ρεαλιστικό, όσο και σε επίπεδο δημιουργικό. Η πλατφόρμα αυτή δημιουργήθηκε με αφορμή τις καταγραφές τοπίων στα πλαίσια έργων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, με στόχο την παρουσίαση του καταγεγραμμένου υλικού αλλά και του επεξεργασμένου καλλιτεχνικού περιεχομένου.

Στην παρουσίαση σκιαγραφούνται οι βασικές προδιαγραφές για την οπτικοακουστική απεικόνιση, οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν κατά τις καταγραφές, και τέλος οι τρόποι συνδυασμού των πολλαπλών μέσων (5 συνδυαζόμενες βιντεοπροβολές και ήχος surround). Ξεκινώντας από τις καταγραφές, οι διαδικασίες αυτές αφορούν (α) την αρχική επιλογή τοπίων/περιοχών, (β) την επιλογή του αρχικού ειδικού εξοπλισμού, (γ) τη λήψη αποφάσεων για τον καθορισμό των τεχνικών καταγραφής και την τελική επιλογή του καταλληλότερου εξοπλισμού ανάλογα με τις συνθήκες καταγραφής (field recording) και τις ανάγκες ως προς το υλικό. Σε επόμενο στάδιο, η ψηφιακή επεξεργασία του περιεχομένου των καταγραφών για ρεαλιστική αναπαράσταση, αλλά και η μεταμόρφωση του υλικού οπτικά και ηχητικά στα πλαίσια καλλιτεχνικής κινούμενης εικόνας, δημιουργίας (video art, ηλεκτροακουστική μουσική) αφορούν μια άλλη σειρά διαδικασιών που σχετίζονται με λογισμικά ηχητικής κωδικοποίησης, επεξεργασίας συγχρονισμό πολυμέσων κ.α. διαδικασίες που χρειάζεται να περιγραφούν ξεχωριστά. Στο τελικό στάδιο αξίζει να αναφερθεί η διαδικασία αναπαραγωγής αρχείων, η οποία αφορά το συγχρονισμό πολλαπλών μέσων ήχου εικόνας σε ένα ενιαίο πλαίσιο, αλλά και την προετοιμασία για προβολή σε κυλινδρική οθόνη (video mapping), τα οποία βρίσκονται σε πειραματικό επίπεδο και διερευνούνται με αφορμή την εκάστοτε παρουσίαση της εγκατάστασης.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

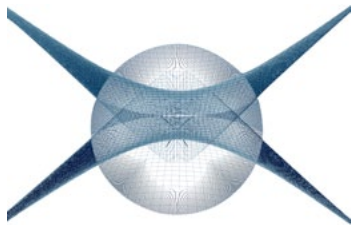
Το Α.Ρ.Τ.Ε. δημιουργήθηκε με πρωταρχικό στόχο τον καλλιτεχνικό πειραματισμό σε σχέση με το οπτικοηχητικό μας περιβάλλον αλλά και στα πλαίσια της διεπιστημονική έρευνας γύρω από τα νέα ψηφιακά μέσα και τις δυνατότητές τους ως προς την απόδοση οπτικοηχητικού ρεαλισμού. Άλλες σημαντικές εφαρμογές συναντά στην περιβαλλοντική εκπαίδευση (απεικόνιση περιβαλλόντων) και τη σύγχρονη βιομηχανία πολυμέσων. Τέλος, άλλη μία πολύ σημαντική εφαρμογή -σε συνδυασμό με το καταγεγραμμένο περιβαλλοντικό υλικό και τη συγκεκριμένη μεθοδολογία καταγραφών- αφορά την αναπτυξιακή αξιοποίηση, τόσο ως προς την ανάδειξη του περιβάλλοντος του Ιονίου, όσο και ως προς την καταγραφή και διάσωση πολιτισμικών στοιχείων, αλλά και την πολιτισμική δικτύωση μέσα από νέα μέσα ψηφιακής απεικόνισης.

* Το Α.Ρ.Τ.Ε. θα βρίσκεται στην Ιόνιο ακαδημία ως οπτικοηχητικά εγκατάσταση καθ'όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ, λειτουργώντας παράλληλα με τα άλλα δρώμενα.

2.3 Ιωάννινα Πολυφωνία

Δημήτρης Μπατσής
Υπ. Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Η παρούσα εργασία προσεγγίζει τη φύση του ήχου ανάμεσα στο περιβάλλον και τους ανθρώπους περιλαμβάνοντας βασικές αρχές της ακουστικής οικολογίας. Η ηχητική καταγραφή φυσικών ηχοτοπίων, καθώς και ήχων που συναντάμε καθημερινά στην πόλη, θα αποτελέσει στοιχεία τα οποία θα συγκροτήσουν μία αυτοσχεδιαστική σύνθεση η οποία θα είναι το τελικό προϊόν της συγκεκριμένης έρευνας. Οι αναφορές και τα κείμενα τα οποία αποτελούν μαρτυρίες για τις ιστορικές τοποθεσίες της πόλης των Ιωαννίνων είναι οι ηχητικές ταυτότητες συγκεκριμένων σημείων, ένα είδος μνήμης η οποία καταγράφεται, συντίθεται και ανασυντίθεται στο εν λόγω εγχείρημα.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

15:30 Συνεδρία 3: Εικόνες II - Συντονισμός: Θοδωρής Λώτης

3.1 “Αναπαραστάσεις της Μεσογείου”:

Σύγχρονοι καλλιτέχνες που αφηγούνται μια παλιά ιστορία

Κατερίνα Ζαχαροπούλου

Εικαστικός

Η Μεσόγειος και οι χώρες γύρω από αυτήν έδωσαν στην Ιστορία έναν αξεπέραστο πολιτισμικό θησαυρό και οι καλλιτέχνες ήσαν πάντοτε δημιουργοί και φύλακές του. Παρά το ότι οι εποχές άλλαξαν και πολλά νέα δεδομένα φαίνεται να αλλοιώνουν βασικά χαρακτηριστικά του Μεσογειακού πολιτισμού, υπάρχουν καλλιτέχνες που ανασύρουν πρωτογενείς μορφές του, χρησιμοποιώντας νέα μέσα, νέα γλώσσα και τη δύναμη της Αναπαράστασης. Καταφέρνουν και δημιουργούν έργα που θα λέγαμε ότι αποτελούν μια νέα αφήγηση γύρω από μια παλιά και διαχρονική ιστορία. Στην εισήγηση που θα ακολουθήσει, θα ήθελα να σας παρουσιάσω μερικές τέτοιες περιπτώσεις καλλιτεχνών που με το έργο τους κρατούν ζωντανό το κύτταρο της μνήμης για μια περιοχική παραγωγής πολιτισμού, ηθών και αξιών, έστω και σε περιόδους κρίσης, απαξίας και λήθης. Η επαφή μου με το έργο τους και το λόγο τους που έγινε κυρίως μέσα από την εκπομπή Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ που παρουσιάζω και επιμελούμαι στην ΕΤ1 τα τελευταία δέκα χρόνια, επιτρέπει κάποια συμπεράσματα που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας.

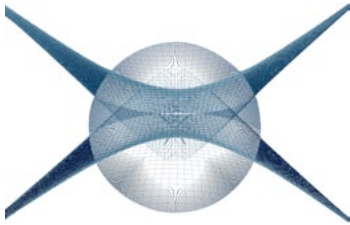
3.2 Μια ισπανική κινηματογραφική ιδιαιτερότητα:

Ο Άγγελος, του Buñuel, ενάντια στη μπουρζουαζία

Δέσποινα Πούλου

Υπ. Διδάκτωρ Φιλοσοφίας Α.Π.Θ.

Δεδομένης της δυναμικής του κινηματογράφου να καθιστά τα δημιουργήματά του στιγμιότυπα ικανά να μεταφέρουν τον «λόγο» και τη δομή του φαντασιακού του εκάστοτε σκηνοθέτη πέρα από χωροχρονικούς περιορισμούς, εξετάζεται η ικανότητά του να αποτελεί μηχανισμό έκφρασης και διάδοσης ενός εύρους πολιτισμικών προσεγγίσεων. Ειδικότερα, μελετάται η εξαιρετική περίπτωση του ισπανού σκηνοθέτη Luis Buñuel, που παρά τον μικρό αριθμό ταινιών που πραγματοποίησε στην Ισπανία (Γη χωρίς ψωμί, 1933, Βιριδιάνα, 1961, Τριστάνα, 1970), θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους φορείς, αλλά και επικριτές, χαρακτηριστικών πτυχών της ισπανικής κουλτούρας.

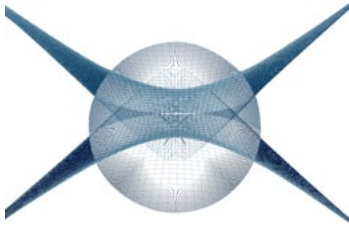
Σε αυτό το πλαίσιο, επιλέγονται και εξετάζονται παράλληλα οι ταινίες Ο εξολοθρευτής άγγελος (1962) και Η κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας (1972), καθώς διέπονται από την κοινή θεματική μιας σαρκαστικά επίμονης κριτικής της αστικής τάξης. Παράλληλα, οι δύο ταινίες αποτελούν αντιπροσωπευτικούς δημιουργικούς σταθμούς του Buñuel, τόσο για την περίοδο διαμονής του στο Μεξικό, όσο και στη Γαλλία. Αναζητείται, λοιπόν, ο τρόπος με τον οποίο η ισπανική του ιδιαιτερότητα, που «επιτάσσει» τη συνεχή εξέταση ενός ερωτισμού ο οποίος συνδέεται με διαστάσεις της θρησκευτικότητας, αλλά και την άενη αντιμετώπιση του θανάτου, μεταφέρεται και ενσωματώνεται σε μια διαφορετική πολιτισμική πραγματικότητα. Πάντα μέσα στο πλαίσιο μιας «καταδυσόμενης» κοινωνικής τάξης, που εμμένει να γελοιοποιείται μέσω της καταπίεσης των ενστίκτων και της διατήρησης υπερφίαλων κανόνων συμπεριφοράς, ο Buñuel διακριτικά σχολιάζει εθνικά ζητήματα της περιόδου του Φράνκο. Ζητούμενο είναι η κατανόηση σημαινόντων και σημαινομένων αυτών των πολυεπίπεδων δημιουργημάτων, που μέσα από την κινηματογραφική τους σεμνότητα, αποτελούν μια διαλεκτική του δημιουργού με τα σημαντικότερα ζητήματα της ανθρώπινης φύσης και ύπαρξης, εμπεριέχοντας τη σταθερή αναφορά στο δίπολο έρωτας-θάνατος.

Λέξεις Κλειδιά: Κινηματογράφος, Buñuel, Ισπανία, μπουρζουαζία, ερωτισμός.

3.3 Και από δω και από εκεί: ανθρωπολογικές αναπαραστάσεις και ενδιάμεσος χώρος στα πορτραίτα της Αννίτας Παναρέτου

Άννα Τριανταφύλλου
Σχολική Σύμβουλος Β/θμιας Εκπαίδευσης

Στο μυθιστόρημά “Τα πορτραίτα της” (Εκδ. Εστία, Αθήνα 2010) η Αννίτα Π. Παναρέτου ξεκινάει χρονικά την αφήγησή της το 1927 στην Ελλάδα του Βενιζέλου, της Μικρασιατικής Καταστροφής, των Δελφικών Εορτών και, λίγο αργότερα, του Μεταξά. Με ιστορική διαδρομή γίνονται αναφορές στην περίοδο 1923-1927, κυρίως μέσα από τη ζωή των εγκατεστημένων σε καταυλισμούς στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας προσφύγων. Τα γεγονότα της περιόδου αυτής παρουσιάζονται αναλυτικά και τοποθετούνται μέσα σε ένα ιστορικό και ιδεολογικό πλαίσιο. Από τη μια η Μικρασιατική Καταστροφή και η ζωή των υποδεέστερων υποκειμένων που είναι οι πρόσφυγες στις άθλιες εγκαταστάσεις της αθηναϊκής περιφέρειας σε έναν φαραωνικό αγώνα για επιβίωση. Από την άλλη η ζωή των Αθηναίων αστών και των ζωγράφων της εποχής, οι προβληματισμοί τους για το θέμα της ελληνικότητας και η ανάγκη για την κατασκευή μιας νέας ταυτότητας.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

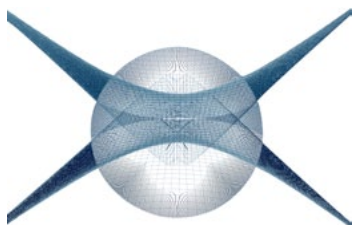
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Στην παρούσα εισήγηση θα επιχειρήσω να αναλύσω ερμηνευτικά το μυθιστόρημα και να διερευνήσω πώς, την ιστορική περίοδο κατά την οποία εκτυλίσσεται το έργο, προσλαμβάνεται η ετερότητα των προσφύγων, πώς αναπαρίσταται ο χώρος (προσφυγικός/αστικός), ποιες δυναμικές αναπτύσσονται και πώς τα παραπάνω συνδέονται με τη βαθύτερη λογική των πράξεων των πρωταγωνιστών. Η εισήγηση βασίζεται στην ανάλυση περιεχομένου του έργου. Αποσπάσματα και εθνογραφικά παραδείγματα φέρνουν στο προσκήνιο ερωτήματα ως προς το είδος των αναπαραστάσεων για τον άλλο, και ως προς την αναστοχαστική διαδικασία και τις ταυτοτικές μεταμορφώσεις που λαμβάνουν χώρα μέσα σ' αυτήν την εμπειρία της προσωπικής και γεωγραφικής κινητικότητας.

Λέξεις κλειδιά: απεδάφοποίηση, υβριδικότητα, ενδιάμεσος χώρος, πρόσφυγες, κινητικότητα, κοινωνικές πρακτικές.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Διημερίδα
Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα
Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

16:45 Συνεδρία 4: Ερμηνείες II - Συντονισμός: Ανδρέας Φλώρος

4.1 Στρογγυλό τραπέζι Βίντεο-ιστορίες ζωής μεταναστών

Εργαστήριο Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών:

Πάυλος Κάβουρας

Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Μαρία Πεσλή

Υποψήφια διδάκτορας Παντείου Πανεπιστημίου

Νίκος Πουλάκης

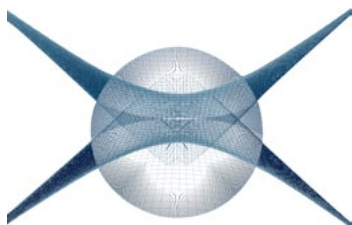
Διδάκτορας Πανεπιστημίου Αθηνών

Κλεοπάτρα Γιούσεφ

Υποψήφια διδάκτορας Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Στην εισήγηση παρουσιάζεται το έργο «Βίντεο-ιστορίες ζωής μεταναστών», το οποίο υλοποιείται από το Εργαστήριο Εθνομουσικολογίας και Πολιτισμικής Ανθρωπολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δράση 1.4/ 2011, Έργο 1.4.Β/11, Ετήσιο Πρόγραμμα 2011, Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών). Στο πλαίσιο αυτό έχουν δημιουργηθεί 20 ταινίες μικρού μήκους, οι οποίες παρουσιάζουν την καθημερινότητα των μεταναστών στη σύγχρονη Ελλάδα. Οι ταινίες κινηματογραφήθηκαν από Έλληνες και μετανάστες και αφορούν σε ιστορίες ζωής (life narratives) διαφόρων προσώπων από τις κοινότητες των Αιγυπτίων, των Νιγηριανών, των Αλβανών, των Ουκρανών και των Ινδών που διαμένουν στην Ελλάδα. Ειδικότερα, οι ταινίες πραγματεύονται τα ακόλουθα θέματα σε όλες τις κοινότητες: α) Οικογένεια, β) Εργασία, γ) Τέχνη (μουσική, χορός, θέατρο κ.λπ.) και δ) «Εδώ και εκεί» (η αντίληψη της σχέσης μεταξύ κοινωνίας προέλευσης και κοινωνίας ένταξης).

Το έργο στηρίζεται στη μεθοδολογία του συμμετοχικού βίντεο (participatory video). Πρόκειται για μία συλλογική δημιουργία που πραγματοποιείται από τα μέλη μίας ομάδας ή κοινότητας, τα οποία κινηματογραφούν το δικό τους οπτικοακουστικό έργο και γίνονται οι ίδιοι σκηνοθέτες και παρατηρητές των εαυτών τους και της κοινότητάς τους. Σε αντίθεση με τη συμβατική εκμάθηση μίας τεχνικής δεξιότητας και σαρωτικής εφαρμογής της, όπου το ενδιαφέρον περιστρέφεται γύρω από το πρόγραμμα κατάρτισης και την αριστεία των εκπαιδευόμενων, εδώ ο στόχος μετατοπίζεται στην ίδια τη διαδικασία της δράσης με έμφαση στην ενεργή και ισότιμη συμμετοχή όλων των μελών της ομάδας με στόχο την ενδυνάμωσή της. Τα σενάρια των αφηγήσεων ζωής, τα οποία αποφασίζονται και σχεδιάζονται από τους ίδιους τους εκπαιδευόμενους, στηρίζονται είτε στην προσέγγιση του ντοκιμαντέρ παρατήρησης είτε σε ημι-δομημένες συνεντεύξεις.

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο

εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον

21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

Η σημασία του έργου για την ελληνική και, ευρύτερα, τη μεσογειακή περιφέρεια είναι πολύπλευρη, καθώς: α) αναδεικνύει τη δυναμική των διαπολιτισμικών ανταλλαγών μέσα από μνήμες και ιστορίες ζωής, β) προβάλλει τις «κινούμενες» πολιτισμικές ταυτότητες των μεταναστών με τη βοήθεια της κοινής καλλιτεχνικής έκφρασης και γ) συμβάλλει στη διαμόρφωση μίας νέας αντίληψης για την κοινωνική ενσωμάτωση με έμφαση στην από κοινού εκπαίδευση και τη δημιουργική χρήση οπτικοακουστικών μορφών τέχνης.

ΧΟΡΗΓΟΙ

Με την υποστήριξη:

Επικοινωνία:

Διαμονή:

Cavalieri Hotel

Corfu Palace Hotel

Διατροφή:

PORTA REMOUNDA
ΤΑΒΕΡΝΑ - TAVERN
ΜΠΑΡΜΠΙΑΣ

IL VESUVIO
Ristorante Pizzeria

7ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Διημερίδα

Τέχνη και Διαπολιτισμικότητα στη Μεσόγειο
εκκινώντας από την αρχαιότητα - κοιτάζοντας προς το μέλλον
21-22 Ιουνίου 2013, Ιόνιος Ακαδημία, Κέρκυρα

Συνδιοργάνωση: Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου και
Περιφέρεια Ιονίων Νήσων

AUDIO
VISUAL
ARTS

